

dronen, har denne Lov til at anvende et Beløb af 150 Rbd. pr. Hest, da Hestenes Størrelse her er betydeligere og Fordringerne over hovedet strengere end de, som gjøres til de andre Cavalleriheste.

Lehmann: Thinget vil sikkert med megen Tilfredsstillelse have erfaret, hvorledes ved gjensidig Imødekommen, saavel fra Udvalgets som fra Krigsministerens Side, alle Meningsforskjelligheder om en Sag, der tidligere har givet Anledning til saa lange og varme Debatter, ere blevne udjevnedede. Der er i saa Henseende kun et eneste Punkt tilbage, hvori Gømitéen deler sig i en Majoritet og Minoritet, og hvori den høitærede Krigsminister med stor Styrke har erklæret sig for Minoritetens Forslag. Det er derfor ogsaa kun om dette, jeg skal tillade mig et Par Ord. Var jeg i den Nødvendighed, at skulle udtale en Mening om Realiteten, da vil jeg være meest tilbøielig til at give Minoriteten Ret, fordi det er vitterligt, selv for Usagkyndige, hvilken stor Betydning i den nyere Krigskunst Artilleriet har, og fordi baade vort Lands Befæhthed og den Omstændighed, at Artilleriet er mindre let at flytte og mindre let at erstatte, kan gjøre det meget vigtigt for os i den Henseende at være vel forsynede. Men jeg troer, at det vil gaae Enhver her i Thinget, som det gaaer mig, at han ved at skulle affige en Dom i Realiteten vilde føle Manglen af den dertil nødvendige Sægtkundskab. Det er i saadanne Tilfælde til Autoriteten man tager sin Tilflugt; og jeg skal med Hensyn til mit Votum ganske trostigen støtte mig til en Krigsminister, hvis store baade theoretiske og praktiske Sægtkundskab er hævet over enhver Tvivl, og som har givet os de meest fyldestgjørende Beviser paa, at han, fri for al Standsinteresse og Standsfordom, veed at betragte Sagen fra Statens og Folkets Standpunkt. Derpaa mener jeg, at hans hele Forhold har givet fyldestgjørende Prøver, og jeg troer derfor, at naar han med saa stor Styrke lægger Vægt paa et enkelt Punkt, medens han har følet sig i saa mange andre, da tør vi forudsætte, at det er velbegrundet, og at vi ikke bør nægte vort Samtykke, til hvad han saa indtrængende fordrer af os (Hør! Hør!). Jeg vil ikke tage i allermindste Betænkning at tilføje,

at det er mig kjær i Gjærningen at kunne vise den høitærede Krigsminister, hvor høit Bittis jeg sætter paa den Stilling, han fra den første Dag, han indtraadte i sit Embede, har indtaget ligesoverfor Folkerepresentationen, hvilken danner en smuk Modsetning til den Holdning, en tidligere Krigsminister har troet at maatte indtage, et Forhold, som jeg haaber ikke vil gjentage sig. Jeg troer, at det ogsaa vil være Folkethinget kjær, ved denne Leilighed at kunne vise baade Kongen og Folket, baade Indlandet og Udlandet, hvor let det er at regjere med en dansk Rigsdag, naar der findes gjensidig Agtelse, Tillid og Velvillie mellem Kongens og Folkets betroede Mænd (Hør! Hør!). Jeg vil til Slutning udtale det Haab eller idetmindste det Duffe, at saadanne Erfaringer maatte tjene til Advarsel for de uhykelige Bestræbelser, der udsbrudt ere i Virksomhed for at indtvinge et ganske andet Forhold mellem Regjeringen og Folkerepresentationen — Bestræbelser, der, hvis de skulde lykkes, let kunde føre vor unge Forfatning og vort haardt prøvede Fædreland i dødsygelig Fare (Hør!). Jeg stemmer derfor for Minoritetens Forslag.

David: Der er et enkelt Punkt, som jeg skal tillade mig at omtale, foranlediget af den høitærede Krigsministers Svar til Ordføreren. Det er i Betænkningen sagt, at man ved det Forslag, man har gjort til Nedsættelse af den Sum, som skal bevilges til Overmunderinger, antager, at Spørgsmaalet om Bedligholdelsen af Usferøds Klædefabrik dermed ikke er afgjort; men Udvalget har tilføjet, at man tværtimod antager, at der vil blive taget Beslutning, om Armeens Forsyning med uldne Varer fremdeles skal skee ved denne for Statens Regning drevne Fabrik, for hvilken intet Regnskab er meddeelt Rigsdagen, eller om den skal skee paa anden Maade, og da paa hvilken. Herpaa har den ærede Krigsminister svaret, at han er enig med Udvalget i, at der ikke for Diebliffet under denne Sag skal tages Beslutning om den usferødske Fabriks Vedbliven, men han har derimod ikke sagt, hvorvidt han ogsaa er enig med Udvalget i, at der i den nærmeste Fremtid dog maa tages en Beslutning herom. Han har derimod henvisst til,